

Preambul: Claudius Aeliani este un autor clasic bilingv în latină-greacă, denumit meliglossos (cel dulce la vorbă), născut la Praeneste (astăzi Palestrina) în Latium, peninsula italică cca. 175 e.n. – decedat cca. 235 e.n. A scris lucrări din care s-au păstrat cel puțin două: <De natura animalium> în 17 cărți și Varia Historia în 14 cărți, pentru care încercăm fragmentar sumare traduceri din engleză și franceză (indicând sursele)... Alte lucrări s-au păstrat fragmentar: <Asupra providenței> și <Despre manifestările divine>...

Text: Claudius Aeliani în latină, engleză și română

Latină Liber Decimus Septimus, 17.5: ◻ ◻ Phylarchus libro duodecimo in vulgus edidit, aspides ab Aegyptiis vehementer coli; easdemque ex eo cultu prorsus mansuescere, ciboque cicures fieri; neque simul cum pueris infantibus viventes eis quippiam nocere, et vero appellatas ex cavis prodire, atque ad appellantem accedere; digitorum autem crepitu vocantur.

Aegyptii in aspidum nationem hospitalissimi: primum enim ut pransi sunt, statim temperatas vino et melle farinas in mensam, in qua pransi sunt, exponunt; postea crepitu digitorum eas tanquam convivas ad prandium vocant: illae vero velut ad condictam coenam invitatae, aliae aliunde prorepentes, accedunt, et mensam circumstant; ac reliqua omni spira humi relicta, caput allevantes circumlambunt, sensimque atque moderate farina explentur, eamque consumunt. Cum autem Aegyptii de nocte habent necesse surgere, ne ipsas in tenebris conculcent, iterum percussione p241 digitorum utuntur, eis, ut de via decedant, signum dantes; illae sane sonitus discrimen et cur fiat intelligentes confestim se subducunt, et in latibula abstruduntur; itaque is, qui de lecto surgit, postea in nullas ipsarum incurrit.>. ◻ **(preluat de pe site-ul educațional al Univ. din Chicago).**

Engleză 17.5: < [Phylarchus](#) in his twelfth book gives the following account of the asps of [Egypt](#)

. He says that they are treated with great respect, and as a result of this respect they become extremely gentle and tame. And so, being fed along with the children, they do no harm, but creep out of their lairs when called and come to the spot. And the way to call them is to snap one's fingers. Then the

Egyptians

give them presents in the way of friendship, for when they have finished their meal they soak barley in wine and honey and place it on the table off which they happen to have dined. Then they snap their fingers and summon 'the guests', so to call them. And the asps as at a signal assemble, creeping out from different quarters, and as they encircle the table, while the rest of their coils remain on the floor, they rear their heads up and lick the food; gently and by degrees they take their fill of the barley and eat it up. And if some need causes the Egyptians to rise during the night, they again snap their fingers: this is a signal for the asps to make way for them and to withdraw. So the snakes realise the difference between this sound and the other and the reason for it, and promptly retire and disappear, creeping into their holes and lairs. Accordingly the man who has got out of bed neither treads upon nor encounters any of them.>. (preluat de pe attalus.org)

Română 17.5: <Phylarchus în a sa a douăsprezecea carte dă următoarele informații despre aspidete [un gen de vipere de mici dimensiuni, considerate simbol regal] din Egipt. El spune că sunt tratate cu mare respect și ca urmare a acestui respect devin extrem de blânde și îmblânzite. Și de asemenea, fiind hrănite alături cu copiii, nu fac niciun rău, ci ies din cuiburi când sunt chemate și vin la fața locului. Și modul de a fi chemate este de a plezni [pocni] din degete. Și că egiptenii le oferă cadouri în semn de prietenie, iar atunci când au sfârșit un fel de mâncare, înmoaie orz în vin și miere și îl pun pe masa [platoul] pe care au mâncat. Apoi pleznesc din degete și așteaptă "oaspeții", așa cum le spun. Și ca la un semnal, aspidetele se strâng, ieșind din diferite părți și încercuind masa [platoul], în timp ce restul cozii [corpului] rămâne pe podea, ridică capetele și ling mâncarea; ușor, cu blândețe își iau măsura de orz și și-o mănâncă. Și dacă anumite nevoi îi face pe Egipteni să se ridice noaptea, dinnou pleznesc din degete: acesta este un semnal pentru aspidete să le facă drum și să se retragă. Așa șerpii realizează diferența dintre acest sunet și altul și rațiunea acestuia și prompt se retrag și dispar, ascunzându-se în găurile lor și bârloage. În consecință, bărbatul care s-a ridicat din pat, nu-l calcă și nu întâlnește niciunul dintre ei. >.

Tradus pro-bono treizecișunu octombrie douămiidouăzecișunu pro-bono pentru sighet-online.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghita N. Dobre din surse scrise și internet